

Referat fra møte i kringkastingsrådet

Tid: Torsdag 27. februar 2014 kl. 09:30

Sted: Møterom 7 og 8 på Marienlyst

Dagsorden

09:30:Åpning

*Gjennomgang av agenda / presentasjon av medlemmene
v/rådets leder **Per Edgar Kokkvold***

10:00: Dette er NRK

*NRKs ledelse presenterer oppdrag, rammer og utfordringer for allmenn-kringkasteren, med ekstra fokus på bl.a. distriktsvirksomheten.
v/Thor Gjermund Eriksen, Øyvind Lund og Grethe Gynnild Johnsen*

11:45: NRKs rettslige rammeverk og Kringkastingsrådets rolle

*v/juridisk direktør i NRK, **Olav Nyhus***

13:00: Aktuell sak

*Kringkastingsrådet ønsker å innføre en ny tradisjon på sine møter, nemlig å be NRK orientere kort om aktuelle saker som har skapt debatt.
Nyhetsavdelingens reportasjer om drap begått av gjerningsmenn med psykiske lidelser og/eller voldelig bakgrunn, er en slik sak.*

13:10: Klagebehandling

Kringkastingsrådet har ca. 60 klagebrev liggende til behandling siden forrige møte. Pga. tidsmangel rekker rådet bare å behandle to temaer dette møtet, nemlig P3-programmet Kirketid (4 klagebrev) og banning/utuktig språkbruk (25 klagebrev). De øvrige klagenes blir utsatt til rådets neste møte 20. mars.

P3-programmet Kirketid, simpel russeradio eller radio på de unges premisser?

Etter en kronikk i Dagbladet om programmet Kirketid, har rådet mottatt flere kraftige reaksjoner. Først og fremst reageres det på kvinnesynet som presenteres i programmet, men også på den grove språkbruken.

*Rådsmedlem **Kjersti Thorbjørnsrud** og redaktør for NRK P3, **Tone Donald** innleder*

Banning – et økende problem i NRK?

Rådet mottok før jul mer enn 20 reaksjoner på banning og dårlig språkbruk i NRK, også i det som defineres som familieprogrammer. Faen i hælvetete, satan, dritfin, jævla, herregud, kuk og festknull er alle ord som er hentet fra klagebunken. Bannes det for mye i NRK? Har grensene for bannskap blitt forskjøvet? Og hvilke retningslinjer finnes for banning i NRK?

*NRKs språksjef **Ragnhild Bjørge**/direktør i NRK Distrikt **Grethe Gynnild Johnsen** redegjør*

Til stede fra rådet:

Per Edgar Kokkvold
Sigvald Oppebøen Hansen
Frank Rossavik
May-Helen Molvær Grimstad
Kjersti Thorbjørnsrud
Erlend Grimstad
Finn Egil Holm
Hannah Wozene Kvam
Afshan Rafiq
Marvin Wiseth
Steinar Pedersen
Elin Ørjasæter
Line Gaare Paulsen

Til stede fra NRKs ledelse:

Thor Gjermund Eriksen
Annika Biørnstad
Per Arne Kalbakk
Grete Gynnild Johnsen
Tommy Hansen
Vibeke Fürst Haugen
Øyvind Lund
Olav Nyhus
Nils Johan Haetta

Til stede fra sekretariatet:

Erik Berg-Hansen
Vetle Daler

Dette er NRK

Thor Gjermund Eriksen

- NRK er den viktigste kultur- og medieinstitusjonen i Norge. Et hovedmål for oss er at mer av våre ressurser skal brukes skape unikt norsk innhold i den globale konkurransen. Det holder ikke lenger bare at det er norsk, det må være sabla godt, fordi alternativene er så mange. Norgesmesterskapet er avlyst, nå deltar vi i verdensmesterskapet hver dag. Derfor må vi investere i ideene, sa Thor Gjermund Eriksen i sin innledning.

- Det er et faktum at NRK står sterkere enn noen gang, når det gjelder tillit og troverdighet i befolkningen. NRKs troverdighet har økt de siste tiårene. Troverdighet bygges ikke i et vakuum i en monopolsituasjon, sa han, og fortsatte: - De siste 13 månedene er NRK innklaget mange ganger til PFU, men vi er ikke blitt felt en eneste gang. Det tror jeg har å gjøre med at vi har satt presseetikk på den daglige dagsorden. Men det er viktig å understreke at vi ikke skal bli feige, vi skal fortsatt være modige.

Vi er avhengig av å være en fellesarena for det norske folk. Derfor er det viktig med programmer som samler – som sport og norsk drama, sa Eriksen.

Kringkastingssjefen sa også følgende om Kringkastingrådet: - Jeg mener rådet er en viktig del av institusjonen, og kan forsikre om at ledelsen tar debatten her på alvor.

Øyvind Lund

- Utviklingen i mediemarkedet er større og går hurtigere enn vi noen gang har sett, sa mediedirektør Øyvind Lund, og dro opp følgende hovedutfordringer for NRK framover:

- De unge lytterne/seerne/leserne

- Evnen til å gjenspeile et flerkulturelt samfunn

- Viktigheten av godt innhold. Hvorfor skal folk bruke tid på vårt innhold når de har så mange muligheter?

- Vi må fortelle historiene på en måte som gjør det viktige interessant. Det er en utfordring, sa Lund, og viste til fire innholdskilder for NRK: Egenproduksjoner, eksternt norsk innhold, nordisk utveksling av innhold og internasjonale innkjøp.

- Det interessante nå er at Internasjonalt innkjøpt innhold, ofte amerikansk, er fortrent av norsk innhold i prime time, sa Øyvind Lund, som også var helt klar på at mobil kommer til å bli viktigst i framtida..

Grethe Gynnild Johnsen

- Å være viktig i hverdagen for folk lokalt er avgjørende for NRKs oppslutning i befolkningen, sa distriktdirektør Grethe Gynnild Johnsen, som for anledningen hadde fått programleder Rune Nilsson til å dra igjennom oversikten over NRKs 56 kontorer over hele landet – på dertil egnede dialekter.

Olav Nyhus

Juridisk- personal- og rettighetsdirektør Olav Nyhus redegjorde for NRKs rettslige rammeverk, herunder NRK-plakaten og vedtektene.

Han minnet også om at de norske reglene for allmennkringkasting ligger innenfor et europeisk rammeverk fastlagt av EU.

- Vi må aldri glemme det viktigste oppdraget mediene har – mediene er først og fremst til for å øke kvaliteten i den offentlige samtale. Dette aspektet blir mer og mer borte. Mediene har ansvaret for å få oss til å kjenne fortiden, forstå nåtiden og å prege framtiden gjennom intelligent og kritisk journalistikk, sa rådets leder Per Edgar Kokkvold, som samtidig satte spørsmålsteget ved om den offentlige samtalen blir like rik på en mobiltelefon som i det brede landskap.

- Mediene er grunnleggende for et levende demokrati, supplerte Olav Nyhus.

May-Helen Molvær Grimstad var fornøyd med at NRK nå tilbyr et enormt tilbud med mange kanaler. – Det er helt fantastisk. Samtidig er det interessant å spørre seg om kvaliteten blir god nok når så mange sendeflater skal fylles. Hvordan kan man sikre god kvalitet på det som blir sendt? spurte hun.

- NRK fyller en stor del av medienes samlede samfunnsoppdrag i Norge, sa Thor Gjermund Eriksen. - Vi er store i Norge, men mangfoldet er stort i dag, både det norske og globale. Derfor er NRK mindre dominerende i folks daglige mediebruk enn tidligere. Samtidig er kvaliteten på NRKs tilbud høyere i dag enn noen gang. Det kreves andre ting av oss i dag. Spørsmålet om kvalitet er noe vi kontinuerlig diskuterer i alle deler av programvirksomheten, vi har kompetente redaksjoner, og jeg synes vi lykkes i stor grad. Men vi skal ta sjanser, utvikle nye tilbud, prøve oss fram, ta risiko. Det lykkes vi i varierende grad med. Den sentrale målsettingen er å opprettholde omdømme og tillit blant publikum, sa kringkastingssjefen.

Også Elin Ørjasæter var opptatt av kvaliteten når vi får stadig flere kanaler. - Hva skjer med den demokratiske samtalen når hver generasjon får sitt ekkokammer i NRK? spurte hun.

Thor Gjermund Eriksen var ikke helt enig i resonnetet. – Vi har stor sjangerbredde, og det er viktig å nå de som er interessert i hver sjanger. Men det må kombineres med ønsket om å skape fellesarenaer. Valgkampen er et godt eksempel, hvor vi hadde høyere seing i 2013 enn 2009. Vi nisjifiserer eller fragmenterer i noen grad, men NRK skiller seg fra andre kringkastere vi sammenligner oss med ved fortsatt å ha en tydelig ambisjon om å være en fellesarena.

Øyvind Lund supplerte: - Vi har ikke et uendelig antall kanaler, og har hatt en strategi om ikke å fragmentere for mye på tv-sida, nettopp på grunn av strategien om å samle mange på felles arenaer. Vi har heller ikke planer om flere radiokanaler enn de vi har nå, sa han.

Kjersti Thorbjørnsrud mente det er positivt at NRK har høy tillit og godt omdømme. – Spørsmålet er om man kan måle kvaliteten på programmene ut fra omdømme. Omdømme kan bli facadebygging. Journalistisk integritet og kvalitet må være de viktigste kriteriene, mente hun. Når det gjelder "arbeidsdeling" mellom Kringkastingrådet og PFU, mente hun at Kringkastingrådet flere ganger med hell har tatt opp programmer som også er klagd inn for PFU. – Vi kan vurdere programmene på andre måter enn PFU. PFU dømmer etter snevre paragrafer, journalistikk kan være kritikkverdigg uten å bli innklaget for PFU, derfor mener jeg vi kan ta opp de samme sakene hvis vi finner det relevant, sa hun.

- Hvordan er fragmenteringen på radiosiden sammenlignet med andre land? Spurte Frank Rossavik. – Vi har nå 14 kanaler, og hovedtilbudet vårt er noenlunde likt det DR og SR har, svarte Øyvind Lund. Thor Gjermund Eriksen fulgte opp. – BBC har 25 kanaler. P13 er et resultat av et vedtak rundt utbyggingen av DAB, for å skape digital merverdi. Vi har 8-9 redaksjonelle kanaler på radiosiden, som er samme nivå som våre søsterselskaper. Husk at én av kanalene står for 70 % av lyttingen, sa Eriksen, og fortsatte: - Noe av årsaken til den positive utviklingen på tv-siden, er en klok beslutning om ikke å fragmentere tv-tilbudet. Vi har hatt en tydelig hovedkanalstrategi. For eksempel har vi ikke lansert en egen nyhetskanal, fordi NRK1 skal være kanalen når noe stort skjer, sa kringkastingssjefen, som var enig med Thorbjørnsrud. – Den viktigste kommunikasjonen NRK har mot publikum handler om programvirksomheten, ikke omdømmebygging. Innholdet overskygger alt.

Også Per Edgar Kokkvold var enig med Thorbjørnsrud, når det gjelder PFU. – En klage målt mot “Vær varsom”-plakaten hører hjemme i PFU. Men det har vært et mangeårig samarbeid mellom dette rådet og PFU. Det hadde vært unaturlig at ikke rådet behandlet saker som romkvinnesaken og Srebrenica-saken, mente han.

Aktuell sak

Per Arne Kalbakk orienterte om nyhetsavdelingens reportasjer om drap begått av gjerningsmenn med psykiske lidelser og/eller voldelig bakgrunn

- Målet vårt var å se nærmere på hypotesen om det er en sammenheng mellom psykisk sykdom og drap, og det psykiske helsetilbudet. Vi ønsket en debatt om samfunnet gjør nok for å fange opp disse tilfellene - i psykisk helsevern, politi, helsevesen og andre, og fortelle historiene til de pårørende/ofrene. Vi var forberedt på debatt, og visste at dette feltet krever nyanser, vi sørget derfor også på å ha med motstemmer, sa Per Arne Kalbakk, som fortalte at det hadde vært mange etiske hensyn å ta. – Ingen av de pårørende sa at vi ikke fikk lov til å omtale saken deres, og mange satte pris på at vi gjorde det. Konklusjonen etter kritikken og debatten i etterkant er at dette er et tabubelagt tema som er krevende å dekke, men jeg mener det var riktig og viktig at vi gjorde det. Dette er et område det gjøres for lite undersøkende journalistikk på, sa han.

May-Helen Molvær Grimstad mente det er bra at NRK setter vanskelige temaer på dagsorden. – Det er bra med reflekterte debatter om vanskelige temaer, sa hun.

Klagebehandling

P3-programmet Kirketid, simpel russeradio eller radio på de unges premisser?

Kjersti Thorbjørnsrud gjennomgikk argumentene i klagen, og stilte noen spørsmål.

- Dette var ikke spesielt sjokkerende - skal Kringkastingsrådet være smaksdommer for hva som er morsomt?
- Gitt at historiene er sanne, er dette problematisk at dette gjelder personer som mange vil kunne identifisere?
- Hvorfor har man ikke "vannskille" på radio?
- Er 15-åringer rett målgruppe?
- Er disse innslagene i tråd med allmennkringkasteroppdraget?

P3-redaktør Tone Donald redegjorde for kanalens syn på saken. – Vårt hovedoppdrag er å speile og definere ung virkelighet. "Kirketid" er i prøve og feilemodus, de er relativt ferske. Her har vi fått massive reaksjoner, og det er bra. Ut fra dette justerer vi hvilken retning programmet skal ta, sa hun.

- Min første tanke var at dette er et eksempel på at NRK har for mange flater å fylle, sa Frank Rossavik. - Men historien er fortalt på en god måte. Dette viser tydelig problemet med at det ikke er noen i Kringkastingsrådet under 35 år. Jeg er ikke veldig oppbrakt, sa han.

Elin Ørjasæter var enig i kritikken fra klageren. – Jeg reagerer på at det ble presentert som en sann historie. Da er det på trynet og bryter alle regler, så det tror jeg ikke på. Min konklusjon er at dette kunne vært morsomt, men var nok ikke helt ferdiglagd.

Heller ikke Finn Egil Holm ble oppbrakt. – Men jeg synes ikke det var så morsomt heller. Jeg mener det er verdt å ta gjennomgang på om dette er riktig for 15-åringer, men jeg vil ikke slakte innslaget. Jeg er utenfor målgruppa, men P3 er en suksess, selv om det nok er rom for forbedringer.

- Er det dette allmennkringkastingen skal formidle? Er det slike signaler? Vi kunne med fordel hatt noen yngre her til å diskutere slike saker, for også yngre reagerer på dette, mente May-Helen Molvær Grimstad.

Hannah Wozene Kvam hadde spilt av innslaget for en 15-årig gutt og en 19-årig jente. – Gutten sa at det er sånn de snakker, mens hun ble lei seg. Hun mente jentene blir framstilt som horer. Hva ville forresten skjedd hvis du hadde snudd innslaget på hodet? spurte hun. Line Gaare Paulsen hadde testet ut innholdet overfor kvinner på sin egen alder. – De reagerte med ubehag, fortalte hun.

- Jeg leste kritikken før jeg hørte programmet, og ble ikke så negativ etter å ha hørt innslaget som å ha lest om det, sa Per Edgar Kokkvold. – Det er viktig at rådet ikke setter for strenge grenser for det som utlegges som satire, det må være sterkere beskyttelse av satire. Det er en viktig del av ytringsfriheten. Det er ikke det politisk korrekte som trenger ytringsvern, men det dristige, sa han.

- Vi er blitt redde for å bli moralister, snerpete og ikke på lag med ungdommen, mente Kjersti Thorbjørnsrud. - Man kan spøke med det noen regner som tabuer, men når det knyttes til at det skal være en sann historie – da skal man være på vakt. Det andre er alder - hvem det er beregnet på, og det tredje er om programlederen her setter seg selv i gapestokken - eller motsatt. Det er lett å forstå at man kan havne på feil side i denne sjangeren, spesielt når det går live. Jeg setter pris på at P3 tar kritikk på alvor, og jeg mener det er på sin plass å si at dette falt uheldig ut.

Også Erlend Grimstad mente innslaget fremsto som verre på trykk enn det var. – Men det er alvorlig hvis det er en sann historie, da er det et grovt overtramp, sa han, og la til: - Jeg deler oppfatningen om alder, og jeg er spørrende til hva som er poenget eller hensikten med å formidle dette.

- Orienteringen her i dag var bedre enn tilsvaret fra NRK, mente Elin Ørjasæter.

Marvin Wiseth mente innslaget var relativt smakløst. – Det var ikke morsomt, ikke elegant, ikke oppfinnsomt. Men jeg ønsker ikke å være smaksdommer for andres dårlige smak. Jeg stiller større krav til allmennkringkasteren NRK enn til andre, men jeg er ikke sjokkert, sa han. Heller ikke Sigvald Oppebøen Hansen var sjokkert. – Jeg er litt mer beroliget etter Donalds orientering. Dette er unge mennesker som er ferske og prøver og feiler. Det er bra at dere er ydmyke til kritikken, sa han.

Kringkastingsrådet kom etter diskusjonen enstemmig fram til følgende uttalelse:

Kringkastingsrådet anerkjenner at NRK kan være en arena for nyskapende, kreativ og ungdommelig humor. Rådet merker seg imidlertid at det har kommet en rekke klager fra publikum på en type humor, omtalt som «russe-», «røpe-» og «puleradio», som dominerer i sentrale programformater i ungdomskanalen P3. Flere klager gjelder programmet Kirketid og innslaget «Grisegutt eller hurragutt». Innslaget er en del av en serie, der de mannlige programlederne forteller det som fremstilles som sanne historier om pinlige episoder i forbindelse med at de har hatt tilfeldig sex, ofte i kombinasjon med høyt alkoholforbruk.

Kringkastingsrådet mener at dette er en form for humor som knapt kan sees som nyskapende i dagens samfunn. Det er en hårfin grense mellom historier som blottlegger programlederen selv og humor som i stedet fremmer programlederens ego på bekostning av andre. Denne grensen er ikke tydelig i det innklagede innslaget slik rådet ser det. Tvert imot kan det oppfattes som mannssjåvinistisk og uttrykk for en bruk-og-kast-mentalitet. Rådet ber P3 gjennomgå sine formater, og se spesielt kritisk på humor som er basert på såkalt sanne episoder, der det ikke er klart om anonymiteten til tredjepersoner er ivarettatt.

Mange unge hører på P3, både ungdom og litt eldre barn tiltrekkes av musikken i kanalen. Rådet ber NRK komme tilbake med en orientering ved en seinere anledning for hvilken type humor, knyttet til tilfeldig sex og fyll, som bør sendes når; og om 15-åringer er en riktig målgruppe for denne type humor. Slik det er nå, oppfatter rådet at mange P3-innslag ikke egner seg for mindreårige, selv om de sendes midt på dagen. Kringkastingsloven krever at barn og unge skal beskyttes mot sex- og voldsdominert

fjernsyn gjennom det såkalte vannskillet. Kringkastingsrådet etterlyser en diskusjon om det også bør finnes lignende retningslinjer for radio.

Banning – et økende problem i NRK?

Innledningsvis ga Per Edgar Kokkvold honnør til NRKs ledelse for å ta klager på alvor, svare på brev, til og med ta selvkritikk.

Grethe Gynnild Johnsen leder NRKs språkstyre, og fortalte at det kommer mange reaksjoner på banning. - Språkstyret har selv reist denne debatten, om NRK bør ha tydeligere retningslinjer om dette. Ingen NRK-medarbeider vil framelske banning. Banning oppfattes ofte som støy, og er sjelden smart å bruke som virkemiddel. Når er banning ok og ikke? Generelt er vi mye strengere med for eksempel en nyhetsprogramleder enn i en dramaproduksjon, sa hun.

Deretter redegjorde Vibeke Fürst Haugen for NRK Supers policy rundt dette. – Banneord kan kun tillates i dramaserier for barn, og da skal det ha en spesiell funksjon. Dette skjer veldig sjelden. Ingen savner banning når den ikke forekommer, sa hun. Grethe Gynnild Johnsen fulgte opp: - Banning må være en del av en historiefortelling. Også eksterne prod må forholde seg til NRKs regler. Men vi må snakke til folk slik folk snakker. Hvordan skal vi dessuten håndtere intervjuobjekter som banner på direkten? Vi har for øvrig diskutert både “pip” og plakater med advarsler, men det har vi lagt fra oss, sa hun.

Språksjef Ragnhild Bjørge fortalte at NRK ikke har noen liste over forbudte banneord eller retningslinjer for når man kan banne. - Banneord reageres ulikt på etter alder og så videre. Vi må balansere mellom å skildre samfunnet vi lever i, og ikke å støte folk. Det viktigste er å ha respekt for publikum, sa hun, og fortsatte: - Nulltoleranse er vanskelig, kanskje ikke ønskelig. Folk har høye forventninger til oss, og er i sin fulle rett til å stille krav, sa hun.

- Man behøver ikke være puritaner for å reagere på banning, mente Per Edgar Kokkvold. – Å ta språket på alvor er det viktigste verktøy for en journalist. Dyrke det, pleie det. En ting var bedre før, og det var språkrøkten i NRK, sa Kokkvold, som oppfordret NRK til å være språklig bevisst. – Men jeg er skeptisk til at rådet skal kreve tydelige retningslinjer. Man kan kreve at programledere får klar beskjed om hva som forventes og hvilke grenser man ikke skal overskride. Men kan ikke kreve dette av intervjuobjekter. Noen ganger vil det være helt feil å sensurere – det må være rom for å bruke skjønn. Folk opplever kanskje at NRK tøyser grensene, man kan spørre om det er NRKs rolle, sa han.

- Tall viser sterk økning i banning i NRK. Jeg synes ikke det er greit, selv om det går av dynamitt ved siden av deg, at du sier «satan!», selv om du ser inn i kameraet etterpå og sier unnskyld. Det er ikke godt nok, det holder ikke, mente May-Helen Molvær Grimstad. - Klageren ønsker ikke å få dette rett inn i stua si, hans private sfære. Intervjuobjekter kan selvsagt ikke NRK styre. Men NRK kan ha retningslinjer for sine egne ansatte, sa hun.

- Kraftuttrykk kan berike, men i planlagt journalistisk virksomhet bør NRK gå foran med et godt eksempel, mente Finn Egil Holm. - I egen regi har NRK et lærer å bleke.

Det er mulig at det bannes mer i samfunnet enn før, men jeg mener at NRK bør skjerpe seg her, sa han.

- Språk er en nøkkelfunksjon for NRK, og det er viktig at NRK er seg bevisst rollen som rollemodell. Spesielt gjelder dette språkbruken i barne- og familieprogrammer, sa Afshan Rafiq. – Det er helt opplagt at programledere ikke skal banne, men man kan ikke ha kontroll på intervjuobjekter. Dessuten varierer dette med banning fra landsdel til landsdel og fra person til person. Det er vanskelig å få til riktig balansegang, men jeg tror man trenger noen tydelige retningslinjer, som viser at NRK gjør noe for å begrense denne negative utviklingen, mente hun.

Marvin Wiseth var enig. – Det bannes for mye i NRK. Banning er uttrykk for mangel på språk eller folkeskikk, mente han. Steinar Pedersen stilte seg bak dette. - Også jeg har begynt å reagere på dette. Det er bra at man har et arbeid i gang på dette, sa Pedersen, som benyttet anledningen til å rose NRK Sapmi, som ikke har fått en eneste klage på dette.

- Hovedregelen er at programledere ikke skal banne. Men med så stor innholdsproduksjon, vil det forekomme, sa Thor Gjermund Eriksen. - I barneprogrammer er det så å si absolutt. Vi skal være varsom med redigering av virkeligheten, og jeg vet ikke om det bannes mer i NRK nå enn før. Det inntrykket kan komme av at vi tekster alt innhold nå, så jeg vil ikke slå fast at det bannes mye mer. De som ikke liker banning i NRK er vel de samme som ikke liker banning generelt, sa kringkastingssjefen, og la til: - NRK har et svært viktig språkansvar, og er en av de viktigste språkinstitusjonene i Norge. Vi er oss vårt ansvar bevisst.

- Her er NRK uklare. Dette er enkelt – i planlagt journalistisk arbeid skal det ikke bannes, punktum, sa Elin Ørjasæter, som igjen kritiserte NRKs tilsvaret til klagerne. - Naturredaktøren avgir nærmest en moralsk dom om intervjuobjektets liv i sitt tilsvaret. Tilsvaret om Vinni er også merkelig. Brevene er så rare. Dere bør ha et kurs i hvordan man svarer folk, mente hun. Grethe Gynnild Johnsen lovte å ta det med seg videre. – Det ligger i veggene her at man ikke skal banne på lufta. Vi vil likevel ha mer bevisstgjøring rundt dette. Mye mer skjer direkte i dag enn tidligere. Vesentlig for oss å ta en grundig debatt internt i huset. – Det er umulig å ha tydelige retningslinjer, kall det heller normer, mente Per Edgar Kokkvold.

Thor Gjermund Eriksen kommenterte: - Det er vanskelig å være helt språklig konsekvent. For 50 år siden var det autoritetene som snakket i NRK, ikke folket. I dag er det en helt annen virkelighet. Vi er tydelige på at banning ikke skal foregå i nyhetsstudio og i vanlige, planlagte programmer. Men det kan ikke være tvil om at episoden i "Ikke gjør dette hjemme" er en spontan reaksjon. Derfor er det vanskelig med så tydelige grenser. Jeg tror for øvrig ikke det er riktig at det er sterkt økende banning blant ansatte i NRK. Vi har ikke noe faktagrunnlag for å slå fast det, sa han.

Følgende uttalelse ble vedtatt med 9 mot 4 stemmer:

Kringkastingrådet er opptatt av at NRK skal være en god språkformidler. Det er kommet en rekke klager den siste tiden på bruk av ukvemsord i forskjellige programmer. Rådet mener NRK må ta disse reaksjonene på alvor.

Det kan ikke være en allmennkringkasters oppgave å gå foran når det gjelder å tøyne grensene for bruk av banning og tabuord. Kringkastingsrådet registrerer med tilfredshet at NRK nå har satt i gang et arbeid med disse spørsmålene.

Rådet vil selvfølgelig ikke at redaksjonene skal legge unødige begrensninger på språkbruken til kilder og intervjuobjekter, men vil anmode NRK om å utarbeide klarere språklige retningslinjer for sine egne medarbeidere. Rådet ønsker å bli informert om dette arbeidet på et senere møte.

10.03.14
Vetle Daler